

Kind aan de borst, sloffen aan

HOE relaxed IS EEN EIGEN TOKO?

Je eigen tijd indelen, werk doen waar je je ei in kwijt kunt én er altijd zijn voor je kinderen. Ideaal, toch? Maar eigen baas zijn betekent ook dat het werk eigenlijk nooit klaar is. Drie moeders over de voor- en nadelen.

Sinds een jaar runt **Sandra Ysbrandy (40)**, moeder van Berend (8), Ties (5) en Wick (1,5 jaar), haar bedrijf Vergaderen aan de Keukentafel. Ze verzorgt brainstorms en vergadersessies op een bijzondere locatie, inclusief goddelijke lunch of diner. Daarnaast is ze cheffok bij het EO-programma 'Het Familiediner'. "Vroeger was ik ontzettend creatief. Schilderen, naaien, koken: ik creëerde van alles met mijn handen. Dat was ik kwijtgeraakt. Ik ontwikkelde alleen mijn rationele kant. Omdat ik er de hersens voor heb en het dan in de lijn der verwachtingen ligt om te gaan studeren. Maar ik voelde onderhuids allerlei passies borrelen en was steeds minder gelukkig als communicatiemanager bij een bank. Ik miste bezieling, echtheid. Wat voegde ik nou werkelijk toe? Ik wilde iets doen

waar ik blij van werd, een goed voorbeeld zijn voor mijn kinderen. Ik wil graag dat ze gaan doen waar ze gelukkig van worden, dat ze hun hart volgen. Voor mij betekende het dat ik mijn zekerheden moest opgeven en dat ik koos voor mijn passie. Daar was moed voor nodig: alles was immers perfect geregeld. Financieel, maar ook met de kinderopvang. Alleen voelde elk saai uur op kantoor als een gemiste kans om bij mijn kinderen te zijn.

Het starten van mijn eigen bedrijf was eng. Onzeker. Zou ik er genoeg mee kunnen verdienen? En hoe moest ik het met de kinderen regelen? Aanvankelijk startte ik mijn bedrijf naast mijn baan, maar dat was niks. Je moet er vol voor gaan, anders werkt het niet. Toen ik onverwacht zwanger werd van onze derde, wist ik: ik wil meer genieten. Als ik mijn baan nu niet opzeg, doe ik het nooit.

In mijn bedrijf Vergaderen aan de Keukentafel komen mijn passies samen: creëren, mensen blij maken, verbinden. Op een aantal unieke locaties ontvang ik (management)teams

die los van de dagelijkse hectiek met elkaar willen brainstormen om tot nieuwe ideeën te komen. Ik bied een sfeer waarbinnen dat mogelijk is en ik verzorg de lunch en het diner. Ik heb een flexibele oppas aan huis want de crèche gaat om zes uur dicht, dat past niet bij mijn werktijden. Ik werk vaak tot 's avonds door. De oppas komt ook als ik thuis aan het koken ben of andere voorbereidingen tref. Zo kan ik me honderd procent concentreren. Ik werk liever vier uur aaneen dan dat ik allerlei sprokkeluurtjes heb tussen slaapjes en ritjes naar het hockeyveld door. Wat me tegenvalt: per saldo heb ik minder tijd voor mijn kinderen. In loondienst werkte ik drie dagen, daarna had ik niets meer aan mijn hoofd. Nu gaat het werk altijd door. Ik zie

'Elk saai uur op kantoor voelde als een **gemiste kans** bij mijn kinderen te zijn'

mijn kinderen wel veel, maar ben er niet altijd bij met mijn aandacht. Onderweg naar het zwembad pleeg ik vaak toch snel een telefoontje, elke minuut gebruik ik. De vaste structuur van vroeger is weg, dat maakt het onrustiger. Tegelijkertijd ben ik flexibeler. Vanmorgen ben ik lekker met mijn jongste in het bos gaan wandelen. Ook ben ik actiever op school, terwijl dat vroeger nooit kon. Dat ik baas ben over mijn eigen tijd geeft een heerlijke vrijheid. Ik kies zelf: wil ik bij de hockeytraining zijn, of neem ik die mooie opdracht aan? Ik kan er altijd zijn op momenten die belangrijk zijn voor de kinderen. Het grappige is: ik werk meer dan vroeger, maar het zijn nu zinvolle uren. Ik haal veel voldoening uit mijn eigen zaak, ben een blijer mens. Nu ik werk vanuit mijn passie, komt er van alles op mijn pad waarvan ik niet wist dat het bestond. Mensen die met me meedenken, me spontaan willen helpen, inspirerende samenwerking... Dat geeft me een rijk gevoel." ➤

MEER OVER SANDRA'S BEDRIJF OP
VERGADERENAANDEKEUKENTAFEL.NL

'Mijn huiselijke omgeving geeft klanten een rustig gevoel'

Barbara Hoogenboom (37) is mediator en mede-eigenaar van The Divorce Office. Haar zoon Harm is 1,5 jaar, dochter Teuntje net een week oud. "Ik probeerde al zwanger te worden in de tijd dat we The Divorce Office startten, vier jaar geleden. Het leek me ideaal: als ik eenmaal moeder was, zou ik mijn tijd rondom mijn kinderen kunnen plooiën. Mijn ouders waren ook ondernemers en ondanks de drukte waren ze er altijd voor me. Zo wilde ik het ook. Straks komen mijn kinderen uit school even langs waaien en eten ze tussen de middag lekker thuis een broodje. Ik werk vier dagen per week. Mijn zoon gaat twee dagen naar de crèche, een dag naar mijn ouders en is een dag thuis met mijn man. Hij is ook ondernemer en werkt ook vier dagen. Overdag heb ik afspraken, 's avonds of in het weekend beantwoord ik mails en schrijf ik bijvoorbeeld scheidingsconvenanten. Dat is wel een nadeel van een eigen bedrijf: je trekt nooit de deur achter je dicht. Ik heb altijd een *to-do list* in mijn hoofd.

Ik werkte tot nu toe vanuit huis. Mijn cliënten ontving ik aan de keukentafel. Toen we het bedrijf startten, was ik van plan zo snel mogelijk een ruimte buitenshuis te nemen. Dat leek me professioneler. Maar het bleek juist goed te werken thuis. Het is de-escalerend, mijn huiselijke omgeving geeft klanten een rustig gevoel. Zelf had ik er ook geen last van dat ze aan mijn tafel zaten. Van eventuele emoties die zouden blijven hangen na een bezoek merkte ik niets. Die emoties zijn van hen, ze nemen ze weer mee als ze weggaan. Toch heb ik tijdens mijn tweede zwangerschap besloten mijn werk uit huis te doen. Thuiswerken in combinatie met een kind heeft namelijk nadelen. Ik moest ontzettend veel opruimen voor afspraken, zoals de mand van de hond en Harms speelgoed. Ik vond dat cliënten niet al te veel van mijn privéleven hoefden te zien. Met twee kinderen blijf ik aan het opruimen, dat is niet efficiënt. Bovendien is thuiswerken onhandig op de dagen dat mijn man thuis is met Harm. Ook is Harm wel eens 's nachts ziek geworden, terwijl ik de dag erna allerlei afspraken had. Mijn man kon bij Harm blijven, maar ik moest toch mijn afspraken afzeggen. Ik kon man en zoon

moeilijk boven opsluiten terwijl ik beneden met ruziënde stellen aan tafel zat.

Ik bof met mijn nieuwe onderkomen: een voormalig winkelpandje, tweehonderd meter bij ons huis vandaan. Zo heb ik nog steeds alle voordelen van het thuiswerken. Als ik de loonstrook van mijn laatste baan vergelijk met wat ik nu verdien, lijkt ik wel gek: ik verdien maar een kwart van mijn vroegere salaris. Maar de flexibiliteit en vrijheid zijn geweldig. Toen het met Harm in het begin niet zo goed ging op de crèche, bracht ik hem bijvoorbeeld later omdat ik zijn dagen anders te lang vond. Je kunt datgene wat je kind nodig heeft, beter combineren met je werk. Ik zou niet weten hoe ik dat in een loondienst-situatie zou moeten doen. Die vrijheid is goud waard." >

MEER OVER BARBARA'S BEDRIJF OP THEDIVORCEOFFICE.NL

DAN IS JE HUIS MAAR NIET SPIC EN SPAN - JIJ HEBT JE HART GEVOLGD

Zin in een eigen zaak?

3 Tips om relaxed voor jezelf te beginnen van Arlette van Dort, schrijfster van 'Van 10 tot 2 BV, de verleiding van parttime ondernemen voor vrouwen' (ook fijn als je fulltime voor jezelf wilt beginnen).

1. DE MAIL-TRUC

Laat je niet gek maken door de mythe van permanente bereikbaarheid. Ook mensen in loondienst zijn vaak 'in overleg' en niemand hoeft te weten dat jij je baby voedt als je niet opneemt. Veel telefoontjes kun je voor zijn: anticipeer en bel zelf op momenten dat het wel uitkomt. En verder: mail! Beloon iedereen die mailt met een prompte reactie, al is het maar om te zeggen dat je de mail ontvangen hebt en er op terugkomt.

2. GENOEG IS GENOEG

Wees je bewust van de valkuil van je eigen enthousiasme. Je gaat niet (parttime) ondernemen om tijdens de zwemles van je kind in grote haast nog een offerte in elkaar te draaien. Het ultieme doel is niet een zo hoog mogelijke omzet, maar voldoende omzet, naast voldoende tijd voor andere dingen. Hoe moeilijk het ook is om je niet te laten meeslepen, hou dat doel in de gaten!

3. WEES TEVREDEN

Maak het niet te ingewikkeld. Je hebt kinderen (en wellicht een parttime baan in loondienst) én je runt je eigen toko, daar kan niet enorm veel meer bij. Dus helaas, het huis is niet altijd spic en span en de kids zitten incidenteel te lang voor de tv omdat jij een deadline had. Constateer het met een goed glas wijn in je hand en proost met je geliefde op het feit dat jij je hart hebt gevolgd. Wedden dat iedereen daar gelukkig mee is?

ADV

'Werken doe ik vooral als de kinderen in bed liggen, dan zijn ook mijn klanten online'

Via haar webwinkel Designerbaby.nl verkoopt **Laura van den Brink (35)** tweedehands merkkleding en sieraden. Per week steekt ze zo'n 30 uur in haar bedrijf. Daarnaast heeft ze een baan als communicatieadviseur (24 uur per week). Ze heeft twee dochters, Estelle (6) en Danique (1,5). "Na de geboorte van Estelle kocht ik alles wat los en vast zat aan kleding, om er na een half jaar achter te komen dat de helft ongedragen weg kon. Zo snel groeide ze. Ik verkocht de kleertjes via Marktplaats, waar ik ook weer 'nieuwe' voor haar aanschafte. Al snel kreeg ik een vaste klantenkring. 'Waarom begin je niet een eigen webwinkel?' vroegen mensen steeds vaker. Daar had ik nog nooit over nagedacht. Ik verdiepte me erin en ontdekte een eenvoudige manier om je eigen webshop te maken. Hij was redelijk standaard, maar voldeed. Na een jaar verkocht ik zoveel, dat ik me heb aangemeld bij de Kamer van Koophandel en de belastingdienst. Ik verkocht namelijk niet alleen de kleren van mijn dochter door. Als ik op een kledingbeurs iets leuks voor jongens zag, nam ik dat ook mee. Inmiddels heb ik een professionele site en is mijn bedrijf flink gegroeid.

Mijn jongste dochter gaat drie dagen per week naar het kinderdagverblijf en een dag naar opa en oma. Mijn oudste zit op school. Als zij 's middags thuis is, kan ik gerust bestellingen doen. Ze gaat haar gang wel. Verder werk ik voornamelijk 's avonds als de kinderen op bed liggen en in het weekend. Dat komt perfect uit: dan zijn ook mijn klanten online. We zitten in hetzelfde ritme. Daarom kan ik mijn eigen zaak combineren met de kinderen en mijn baan in loondienst. Sinds de tweede is geboren, struin ik wel minder kledingbeurzen af. Gelukkig heb ik vaste klanten die me zo'n twee keer per jaar kleding toesturen.

Het ondernemerschap geeft me een enorme kick. Ik kan al mijn creativiteit erin kwijt. Mijn webwinkel is ontstaan vanuit mijn eigen behoefte. Ook bij het inkopen of bedenken van nieuwe dingen ga ik van mijn eigen wensen uit. Zo miste ik leuke sieraden voor kinderen. Het is allemaal plastic en altijd zit er wel een vlinder of lieveheersbeestje aan – niet mijn smaak. Ik hou meer van klassieke ontwerpen met een luxe uitstraling. Van kwaliteit, iets wat je wilt bewaren. Voor ik het wist, zat ik 's avonds twintig armbanden te maken voor klanten. Ik word ook al benaderd door juweliers en babywinkels die vragen of ze mijn LOVY-sieraden mogen verkopen. Geweldig.

Ik wil graag uitbreiden. Steeds als ik iets nieuws oppak, zoals nu met die sieraden, krijg ik er nieuwe ideeën bij. Nu de sieraden zo goed lopen, merk ik dat de balans tussen werk en zorg wankeler wordt. Ik moet een keuze maken. Maar ik vind het nog te eng om mijn baan op te zeggen, vooral vanwege ziekte en verzekeringen. Mijn baan is een veilige basis. Met een eigen bedrijf moet je toch een flinke slag extra maken om hetzelfde salaris te behouden. Ik denk dat veel ondernemers het om die reden parttime doen, naast hun baan." ●

Laura's webwinkel: Designerbaby.nl. Ze schreef ook het boekje 'Zo verkoop je succesvol via internet', gratis te downloaden via Studentensupport.nl (klik op 'Carrière')